

Turbokanker door Covid-19-vaccinatie – Een IJslandse getuige doet verslag | Hrafn Margeirsson

De IJslander Hrafn Margeirsson vertelt in deze video hoe hij zijn dochter verloor door "turbokanker" nadat zij de Covid-vaccinatie had gekregen. In zijn getuigenis spreekt hij over hoe de vaccinaties aan het IJslandse volk werden gepresenteerd, en welke gevolgen dit voor zijn dochter had. Niemand van de toenmalige verantwoordelijken is tot op de dag van vandaag ter verantwoording geroepen.

"In augustus was ze al zo verzwakt dat ze niet meer kon werken. Ze keerde terug naar Reykjavík en begaf zich naar de spoedeisende hulp van het Landspítali. Daar werden eindelijk bloedonderzoeken uitgevoerd en de resultaten schreeuwden letterlijk naar kanker."

Het is verheugend om hier vandaag zoveel mensen bijeen te zien. Tegelijkertijd is het zeer betreurenswaardig dat deze bijeenkomst überhaupt nodig is. Mijn naam is Hrafn Margeirsson, en ik wil graag kort mijn eigen ervaringen met de COVID-vaccinaties en de gevolgen daarvan beschrijven. Persoonlijk heb ik nauwelijks reden tot klagen. Ik heb geen bijwerkingen gehad van deze vaccinaties, en dat om een heel eenvoudige reden: Gelukkig heb ik ze nooit ontvangen. Dat kwam niet door vooringenomen koppigheid of ideologische afwijzing. Ik was net als vele anderen. Ik zat als aan de grond genageld te luisteren naar de eerste voorlichtingsbijeenkomsten van de civiele bescherming met het inmiddels beroemde trio, dat later nog werd versterkt door andere briljante sprekers, die hun wijsheden over de natie uitstrooiden.

Maar toen deze persconferenties vaker plaatsvonden en ik ze met een kritische blik kon bekijken, begonnen ze me steeds vreemder voor te komen. Ik had het gevoel dat de sprekers de vragen van tevoren hadden gekregen. Aanwezige journalisten verzekerden mij later dat dit niet het geval was geweest. Toch kwam het daar heel dicht bij. De verslaggevers mochten blijkbaar slechts één vraag stellen en geen verdere vragen stellen. Daardoor konden de ambtenaren in feite antwoorden zoals ze wilden, zonder ooit hun beweringen te hoeven onderbouwen.

Toen kwamen de medicijnen, die de wereld zouden redden aan in IJsland. Ik kan me de eerste levering nog heel goed herinneren. De staatsomroep RÚV was ter plaatse om hierover verslag te doen. Het ging om twee kleine kisten die elk ongeveer 12 tot 15 kilo wogen. Ze waren opvallend op een groot vrachtpallet geplaatst, waarna een enorme vorkheftruck het pallet onder politiebegeleiding door een magazijn vervoerde. Ik herinner me nog dat ik dacht: "Wat is dit voor een absurd schouwspel? Wat willen ze ons daar eigenlijk precies verkopen?"

Toen ging de vaccinatiecampagne van start in de Laugardalshöll-Arena. Ook RÚV was er voortdurend bij en interviewde steeds weer dezelfde buitengewoon vrolijke verpleegster, die bijna elke keer glimlachte en lachte. Alles was geweldig, alles was positief, alles verliep vlekkeloos. Op de achtergrond klonken luid en duidelijk de grootste rockhymnen van Freddie Mercury. Het moest allemaal opbeurend en spannend aanvoelen. Maar voor mij rook dat naar slecht uitgewerkte propaganda.

En het was niet voor iedereen een plezier. Al snel doken er berichten op van mensen die kort na het ontvangen van de vaccinaties ernstig ziek werden. Gelukkig werden velen weer gezond, de meesten in ieder geval, maar zeker niet allemaal.

Ik herinner me een reportage van RÚV over een oudere man, ik geloof uit Mosfellsbær, wiens vrouw pas een paar dagen eerder was gevaccineerd. Ze werd vrijwel onmiddellijk ernstig ziek en stierf nog diezelfde nacht.

In mijn naïviteit dacht ik dat de campagne onmiddellijk zou worden stopgezet en dat er een onderzoek zou worden ingesteld. Maar er gebeurde niets van dien aard. De vaccinaties werden voortgezet alsof er niets was gebeurd, en er is nooit verder onderzoek gedaan naar deze zaak.

Ik herinner me ook nog een ander bericht over een 19-jarige vrouw in de bloei van haar leven, die de dag na een injectie vanaf haar heupen verlamd was en in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Ook deze zaak verdween zonder dat er verder aandacht aan werd besteed en tot op de dag van vandaag weet ik niet of ze weer is hersteld.

Rond dezelfde tijd zag ik berichten in de Deense media dat Denemarken het AstraZeneca-vaccin uit de handel had genomen vanwege ernstige bijwerkingen die daar en elders waren waargenomen. Maar juist op dat moment had IJsland nog 70.000 doses AstraZeneca op voorraad, en ze zijn allemaal toegediend.

Daarna volgde een, naar mijn mening uiterst opmerkelijk, artikel dat in maart 2021 in het tijdschrift Mannlíf werd gepubliceerd. De journalist Trausti Hafsteinsson meldde dat Alma Möller*1, de toenmalige directeur van de IJslandse gezondheidsdienst en een van de grootste voorstanders van een landelijke vaccinatiecampagne, persoonlijk had ingegrepen om haar eigen schoonmoeder, een bewoner van het verzorgingstehuis Sóltún, de vaccinatie te besparen.

De zoon van deze oudere dame is Torfi Fjalar Jónasson, een cardioloog en de echtgenoot van Alma Möller. Wat wist dit artsenechtpaar destijds dat anderen niet wisten? Ze werden nog nooit gedwongen om deze vraag te beantwoorden. In de financiële wereld is het gebruik van vertrouwelijke voorkennis een strafbaar feit.

Omdat ik zelf altijd al gezond ben geweest, ging ik ervan uit dat ik, mocht ik het virus oplopen, hoogstwaarschijnlijk vanzelf weer zou herstellen. Daarom heb ik besloten om me niet te laten vaccineren. Ik ging overal naartoe. Ik heb mijn handen nooit ontsmet. Ik heb winkelrekken, winkelwagentjes, leuningen, liftknoppen en toetsenborden aangeraakt. Ik heb zonder aarzelen handen geschud, mensen omhelsd en degenen gekust die dat op prijs stelden. Ik heb me nooit laten testen, heb nooit in quarantaine gezeten en heb vrijwel geen voorzorgsmaatregelen genomen, behalve dat ik een mondkapje droeg wanneer dat absoluut

noodzakelijk was. En de gevolgen hebben me nu echt ingehaald. Tot op de dag van vandaag weet ik niet eens of ik überhaupt ooit besmet ben geraakt met COVID. Dat zou eigenlijk de epidemie zijn die ons opgestapeld in massagraven zou begraven.

Maar niet iedereen had zoveel geluk. Half juni 2021 kreeg mijn dochter, die net achttien geworden was, een COVID-vaccin van Pfizer, drie weken later gevolgd door een tweede. De partijnummers waren FC2336 en FE2090. Uit onderzoek is gebleken dat deze partijen sporen van E. coli-verontreinigingen en van de kankerverwekkende SV40-promotor bevatten. Stoffen die in laboratoriumexperimenten worden gebruikt om bij ratten en andere proefdieren kanker te veroorzaken.

Ze was altijd volkomen gezond geweest, ze trainde intensief en vertegenwoordigde IJsland internationaal op juniorenniveau in haar discipline. Maar kort na de tweede vaccinatie begon haar gezondheidstoestand achteruit te gaan.

Eerst traden er verstoringen op in haar menstruatiecyclus, iets wat duizenden vrouwen meemaken, waarvan velen in zeer ernstige vorm. Toch werd er weinig begrip voor hen getoond, en werden ze vaak afgedaan als hysterisch of werd hen verweten dat ze zich dingen inbeeldden. De term "vrouwenhaat" is al voor veel minder gebruikt. Later, in die winter, zakte mijn dochter tijdens sportwedstrijden twee keer in elkaar vanwege ondraaglijke rugpijn, waarvoor lange tijd geen verklaring kon worden gevonden. Daarna kwamen daar ook nog eens angstaanvallen bij. Iets waar ze nog nooit eerder mee te maken had gehad. Er zijn haar angst remmende medicijnen voorgeschreven.

Kort daarna kreeg ze last van chronische diarree, die uiterst moeilijk te behandelen bleek. De artsen schreven dit toe aan bijwerkingen van de medicijnen. Vervolgens kreeg ze last van gebrek aan eetlust en slikproblemen. Het werd weer op de medicijnen afgeschoven. Tegen 2024 was ze tien kilogram afgevallen, terwijl ze sowieso nooit bijzonder stevig was geweest. Toch schreven de artsen alles toe aan de medicijnen.

Die zomer werkte ze in de regio Mývatn. In juli 2024 zocht ze daar medische hulp vanwege hevige buikpijn en een verslechterende gezondheidstoestand. Ze kreeg pijnstillers en werd naar huis gestuurd. Er zijn geen bloedonderzoeken uitgevoerd.

Een week later, toen haar toestand verder was verslechterd, ging ze naar het ziekenhuis in Húsavík. Daar werd bij haar gastritis vastgesteld, kreeg ze medicijnen voorgeschreven en werd ze naar huis gestuurd. Ook hier werd geen bloedonderzoek uitgevoerd.

In augustus was ze al zo verzwakt dat ze niet meer kon werken. Ze keerde terug naar Reykjavík en begaf zich naar de spoedeisende hulp van het Landspítali. Daar werden eindelijk bloedonderzoek uitgevoerd, en de uitslagen schreeuwden letterlijk "Kanker!".

De kanker was ontstaan in de dikke darm, wat bij jonge vrouwen vrijwel nooit voorkomt, en had zich al uitgezaaid naar de lever en de longen. De schok voor haar en voor iedereen die haar dierbaar was, was onbeschrijfelijk.

Een paar dagen later zat ik na het werk in de pauzeruimte en scrolde ik door een Noors tijdschrift met de naam "Steigen". Het was puur toeval dat ik op een artikel stuitte met de titel: "COVID-vaccins veroorzaken kanker." Daarin werd een nieuwe categorie agressieve kankersoorten beschreven, die inmiddels als "turbokanker" worden aangeduid. Dat was de eerste keer dat ik deze term tegenkwam.

Terwijl ik me langzaam door de Noorse tekst heen werkte, drong het tot me door dat het artikel de ziekte van mijn dochter stap voor stap beschreef. Naarmate de ziekte vorderde, voldeed elk afzonderlijk criterium precies aan de beschrijving in het artikel. Het medische team dat haar behandelde, was radeloos en wanhopig. Volgens hun verklaring hadden ze nog nooit meegemaakt dat kanker zich zo snel verspreidde.

Op 12 november 2024 is mijn dochter in het Landspítali-ziekenhuis overleden, op 21-jarige leeftijd, nadat ze twee dodelijke COVID-19-gifvaccinaties had gekregen, die naar mijn mening tot haar overlijden hebben geleid.

"Maar was ze daar niet gewoon genetisch voor voorbestemd?", zouden sommigen kunnen vragen: "Heeft u bewijzen voor deze beweringen?" Mijn antwoord is: tijdens haar laatste strijd om te overleven zijn er ruim honderd weefselmonsters genomen en geanalyseerd. Elk afzonderlijk resultaat wees op hetzelfde: ze vertoonde geen enkele onderliggende risicofactor voor kanker. Ze was volkomen gezond.

Deze vaccinaties werden gefinancierd door het IJslandse gezondheidszorgstelsel. Toen de IJslandse staat overeenkomsten sloot met farmaceutische bedrijven, hebben deze bedrijven uitdrukkelijk afgezien van elke aansprakelijkheid voor letselschade die hun producten bij de ontvangers zouden kunnen veroorzaken. De reden hiervoor was simpel: deze producten bevonden zich nog in de testfase en waren nog niet voldoende getest. Er waren noch geen lange termijn onderzoeken of voldoende korte termijn onderzoeken naar de veiligheid beschikbaar, en ook de werkzaamheid tegen het virus was nog niet aangetoond. Daarmee nam de IJslandse staat de volledige verantwoordelijkheid op zich voor de daaruit voortvloeiende schade.

Het parlement heeft wet nr. 156/2020 aangenomen, waarin de aansprakelijkheid van de staat ten opzichte van personen die letselschade hebben geleden door deze producten wordt erkend. Toch is het voor mensen die onder vaccinatieletselschade lijden buitengewoon moeilijk om gerechtigheid of schadevergoeding te krijgen van de IJslandse staat.

Ongeveer een jaar geleden organiseerde de "IJslandse Kankervereniging" hier in Skógarhlíð een symposium met als thema "Hoe kan het risico op kanker worden verlaagd?".

De hoofdspreker was Alma Möller, voormalig directeur Volksgezondheid en huidig minister van Volksgezondheid. Ze sprak best goed. Ze legde de nadruk op gezonde voeding, het vermijden van alcohol en tabak, voldoende slaap, lichaamsbeweging en een actieve levensstijl. Allemaal heel verstandige adviezen.

Na het symposium wachtte ik op de parkeerplaats op haar en vroeg of ze even tijd had om met me te praten. Ze antwoordde vriendelijk dat ze geen haast had. Ik bedankte haar voor haar lezing, die ik, zoals ik al zei, in veel opzichten had gewaardeerd. Ik voegde er echter aan toe dat ik het vreemd vond dat ze noch de duidelijke stijging van de oversterfte in de afgelopen vier of vijf jaar, noch de sterke toename van het aantal kankergevallen in dezelfde periode, met name onder jongeren, had genoemd.

"Dat weet ik niets van", antwoordde ze. "Daar heb ik nog nooit van gehoord."

Ik zei: "Alma, ik geloof u gewoon niet. U was directeur Volksgezondheid en bent nu minister

van Volksgezondheid. Dat moet u toch zeker wel weten."

"Nee, daar heb ik nog nooit van gehoord", hield ze vol. "Dat is mij volkomen onbekend."

Daarop vroeg ik haar of ze dacht dat er misschien een verband zou kunnen bestaan met de COVID-vaccinaties.

"De COVID-vaccinaties? Absoluut niet", antwoordde ze. "Ze waren uiterst veilig, doeltreffend en noodzakelijk. Daarin vergist u zich volledig."

Daarop antwoordde ik: "Waarom heeft u er dan voor gezorgd dat uw eigen schoonmoeder eind 2020 in Sóltún niet werd gevaccineerd?"

Ik geloof niet dat ik ooit heb gezien hoe de gezichtsuitdrukking van iemand zo snel veranderde. Op dat moment gebruikte de oude dame een wandelstok, en even dacht ik dat ze me ermee zou slaan.

"U moet weten dat ik met vreemden niet over de medische aangelegenheden van mijn schoonmoeder praat", snauwde ze me toe. "Nooit. En u moet ook weten dat ze de vaccinatie uiteindelijk toch heeft gekregen."

Het ironische hieraan was natuurlijk dat ze beweerde nooit met vreemden over de gezondheidstoestand van haar schoonmoeder te praten, vlak nadat ze er met een vreemdeling over had gesproken. Ik vroeg haar rustig of ze op zijn minst bereid zou zijn om in het algemeen over de COVID-vaccinaties te praten, los van haar schoonmoeder. Ze gaf geen antwoord. Plotseling, in grote haast, strompelde ze snel naar haar dienstauto en reed weg, zonder zelfs maar afscheid te nemen.

De reacties van mensen zeggen vaak veel meer dan hun woorden...

De door het parlement goedgekeurde overeenkomst, waarin de IJslandse staat de aansprakelijkheid namens de farmaceutische bedrijven op zich nam, is nooit aan het parlement zelf voorgelegd. De media hebben nooit toestemming gekregen om ze in te zien. En het IJslandse volk, dat in feite als proefkonijn werd gebruikt, mocht het in geen geval te zien krijgen. Het werd als staatsgeheim behandeld.

Gelukkig kwam de overeenkomst uiteindelijk toch op internet terecht en het toeval wil dat ik hier net een afgedrukte kopie van heb.

De laatste tijd heb ik vaak nagedacht over de woorden van wijlen Styrmir Gunnarsson, die jarenlang hoofdredacteur van de "Morgunblaðið"^{*2} was. Zijn uitspraken zijn al vaak geciteerd. Styrmir was een serieuze en bedachtzame man, die niet zomaar iets zei. In zijn verklaring voor de parlementaire onderzoekscommissie naar aanleiding van de IJslandse financiële crisis van 2008 zei hij: "Ik volg deze samenleving al meer dan vijftig jaar. Het is een walgelijke samenleving. Alles aan haar is weerzinwekkend. Er zijn geen principes. Er bestaan geen idealen. Er is helemaal niets. Er is alleen maar opportunisme en machtsstrijd."

Toen ik deze woorden voor het eerst hoorde, dacht ik dat hij zijn verstand verloren had. Maar dat had hij niet. Toen hij deze woorden uitsprak, had hij nog vele jaren voor de boeg. En tot het einde toe bleef hij op een verstandige en inzichtelijke manier over de IJslandse samenleving schrijven.

Hartelijk dank voor het toehoren!

*1: Alma Dagbjört Möller is een IJslandse arts en politica

*2: in het Nederlands: "Het Ochtendblad"

door tzs.

Bronnen:

Creative Commons Licenses

<https://www.creativecommons.org/licenses/>

Nanotechnologie in mRNA-coronasputen? Interview met Dr. Ute Krüger (NL)

<https://www.kla.tv/42373>

Hrafn Margeirssons virale toespraak, het IJslandse origineel:

On Facebook

On Kla.TV

Vetopedia.org heeft meer dan 65.000 gevallen van vaccinatieschade en sterfgevallen na de vaccinatie geregistreerd (NL):

vetopedia.org

Kla.TV-verslaggeving over Covid-19:

www.kla.tv/Coronavirus-nl

Meer over dit onderwerp:

Hrafn Margeirssons virale toespraak, het IJslandse origineel:

Op Facebook: <https://www.facebook.com/reel/1457500506149546>

Op Kla.TV: <https://www.kla.tv/41280>

Nanotechnologie in mRNA-coronasputen? Interview met Dr. Ute Krüger (NL)

<https://www.kla.tv/42373>

Vetopedia.org heeft meer dan 65.000 gevallen van vaccinatieschade en sterfgevallen na de vaccinatie geregistreerd (NL):

vetopedia.org

Dit zou u ook kunnen interesseren:

#Veel_bekeken - www.kla.tv/Veel_bekeken

#Vaccinatie - www.kla.tv/Vaccinatie

#Gezondheid-Geneeskunde - Gezondheid&Geneeskunde -
www.kla.tv/Gezondheid-Geneeskunde

#Vaccinatieschade - www.kla.tv/Vaccinatieschade

#Mediacommentaar - www.kla.tv/Mediacommentaar-nl

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- ➔ wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- ➔ zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- ➔ nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail

verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klickt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Gebruiksrecht: [Standaard-Kla.TV-Licentie](#)

Kla.TV produceert alle uitzendingen op vrijwillige basis en zonder winstoogmerk. De verspreiding van onze producten door u is onze enige beloning!
Meer info bij www.kla.tv/licence